

[Ministeren for offentlige Arbejder.]
mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Formanden: Jeg giver dernæst Ordet til det ærede Medlem Hr. Tesdorpf, for at han som Ordfører for Forslagsstillerne kan fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Tesdorpf): Det Lovforslag, som jeg har den Ære at fremsætte for det høje Folketing, er *Forslag til Lov om Nedsættelse af en Landbrugskommission*. Forslaget er ikke begrundet i en øjeblikkelig Krise eller Nødsituation for det danske Landbrug, for en saadan findes efter min Mening ikke i Dag, heldigvis. Men det er begrundet i Overbevisningen om, at Danmark inden længe vil faa Vanskeligheder ved at afsætte de Landbrugsvarer, som Landbruget fortrinsvis producerer, til Priser, der er lige saa billige, som andre Lande vil kunne producere dem til. Jeg vil gerne i denne Forbindelse tilføje en Ting, som i Almindelighed glemmes. Det gælder jo ikke blot om at kunne sælge billigt ud af Landet, men hvis vi bliver sejlet agterud af vore Konkurrenter, vil vi ogsaa faa Vanskelighed ved at skaffe vor egen Befolkning billigere og bedre Fødevarer, end Befolkningen i andre Lande faar. At vi har kunnet skaffe den det i en Menneskealder, er en Fordel, man ikke altid er opmærksom nok paa; man er ikke opmærksom paa de Fordele med Hensyn til Arbejdsøve og Levestandard, som dette har betydning for hele Samfundet. Ogsaa Spørgsmaalet om at bevare det Forspring i Kvalitet, vi hidtil har haft, men som er meget stærkt paa Retur, er medvirkende til mit Partis Ønske om en virkelig tilbundsgaaende Undersøgelse af Landbrugets Økonomi paa en saglig og ogsaa videnskabelig Basis i en Kommission. Man bør paa samme Tid søge Raad hos det praktiske Landbrugs Folk, hos Videnskaben, hos Organisationerne og hos Administrationen og ogsaa, hvad jeg ikke lægger mindst Vægt paa i denne Forbindelse, hos dem, der er interesserede inden for de andre Erhvervs Rækker.

Jeg skal ganske kort gøre Rede for Lovforslagets 3 Paragraffer. I § 1 er der gjort Rede for Kommissionens Arbejde. Jeg vil her gerne have Lov til at tage Punkterne 1 og 2 sammen. Det drejer sig om at undersøge Landbrugets Afsætningsmuligheder, Oparbejdelsen af nye Markeder, bedre Udnyttelse af Raastofferne, nye Produktionsmuligheder paa alle Maader.

Jeg synes ikke, noget tydeligere har

bevist Nødvendigheden af, at der sker en saadan Undersøgelse, end netop den sidste Tids Usikkerhed med Hensyn til vore Handelsaftaler. Jeg kan i første Omgang pege paa vor Englandsaftale eller maaske rettere paa vor halve Englandsaftale. Naar vi i en Tid, hvor vore Kunder i Virkeligheden sulter, og sulter paa de Varer, vi netop producerer, har saa svært ved at faa et gunstigt Salg gennemført, er det for mig indlysende, at det Spørgsmaal, som kommer til at ligge for, naar der kommer mere Mad paa Bordet, bliver nye Kunder og nye Former for Mad og bedre Udnyttelse af Raastofferne. Det bliver det, som skal gøre det muligt for Landbruget fremdeles at drive en Overskudsforretning; og det, det drejer sig om for Landbruget, er at drive en saadan Forretning, idet Landbruget ikke blot skal være en Beskæftigelsesforanstaltning.

Saa er der det tredje Punkt i § 1, som angaar Kommissionens Opgave. Den skal være en Undersøgelse af rationelle Produktionsmetoder, derunder en Redegørelse for, hvilke Driftsformer man anser for hensigtsmæssige for den fremtidige Landbrugsproduktion. Her vil Kommissionen faa et virkelig rigt Virkefelt paa et Omraade, hvor der er sket og fremdeles sker en rivende Udvikling, men bedrøveligvis en Udvikling, som Danmark paa Grund af Afspærring og Valutanød i Virkeligheden ikke har deltaget i, idet vi er sakket langt, langt agterud for vore Konkurrenter. Man behøver ikke at vide saa meget om den enorme tekniske Udvikling, der er sket paa Landbrugsmaskinernes og for øvrigt ogsaa paa Landbrugsbygningernes Omraade, for at se, at dansk Landbrug for langt den overvejende Dels Vedkommende drives paa en meget tidsspildende Maade. Og det er meget vigtigt at være opmærksom paa i Fremtiden, at det faktisk drives paa en Maade, som, hvad det rent arbejdsmæssige, det rent manuelle angaar, ikke frister det moderne Menneske. Jeg skal ikke trætte Tinget med Eksempler, men blot sige, at det at bære Sække paa 100 Kilo paa sin Ryg op paa 1ste Sal, at malke med Haanden eller bogstavelig talt hvert Foraar og Efteraar vandre mange, mange Kilometer til Fods efter Landbrugsredskaberne i Stedet for at sidde paa dem, er heller ikke noget, der frister det moderne Menneske. Det kan maaske lyde ganske poetisk, men Virkeligheden er nu engang en anden, og det bliver Virkeligheden, som kommer til at gælde i Fremtiden.

Spørgsmaalet rækker længere ud end til selve Gaardens Arbejde; det rækker ud til